

Les Kol·lontai: esperança feminista

Parlem amb el quartet format per Montse Castellà, Sílvia Comes, Meritxell Gené i Ivette Nadal sobre el seu primer disc, 'Cançons violeta'

Les Kol·lontai | Juan Miguel Morales

Montse Castellà, Sílvia Comes, Meritxell Gené i Ivette Nadal formen **Les Kol·lontai**, la unió de música, literatura i reivindicació que el passat 20 d'abril va presentar el seu primer disc, *Cançons violeta* (BarnaSants, 2018), un treball que neix del concert d'inauguració de l'edició del BarnaSants del 2017, però que des de llavors ha realitzat més d'una trentena de concerts per tota la geografia dels Països Catalans. Ara, un any després de presentar-se i després de tancar l'última edició del BarnaSants, treuen aquest primer treball discogràfic on musiquen diferents escriptors per parlar de feminisme, igualtat i canvi i homenatjar la figura que dona nom al grup, Alexandra Kol·lontai.

Per què Alexandra Kol·lontai?

Ivette Nadal: Vam rebre l'encàrrec del Festival BarnaSants per homenatjar-la en un nou espectacle. La idea era reivindicar la figura d'aquesta revolucionària russa, que va ser la comissària del poble durant la revolució bolxevic i la primera dona ambaixadora de la història, i que fos el fil conductor d'un treball que reivindicués la figura de la dona dins i fora de l'escenari. Vam fer una feina de recerca sobre ella, sobre la seva vida i les seves idees i des del primer moment ens vam sentir molt còmodes.

I per què són violetes les vostres cançons?

I.N: Més enllà de la idea artística, les nostres cançons tenen un missatge reivindicatiu al voltant del feminisme, però un feminisme d'esperança, alegre, sense anar en contra de ningú. La nostra idea

ha estat donar veu a dones, i també a dones joves com la Sílvia Bel Fransi, destacar-les i donar-les a conèixer, des d'una visió constructiva i que sumi, que ens fa molta falta.

I en la construcció de la música, quina idea hi ha al darrere?

I.N: Hem volgut ser fidels a la figura de la cantautora i gravar a l'estudi el nostre directe. No hem volgut ser perfeccionistes amb una producció complexa sinó que hem preferit treballar amb l'espontaneïtat i el sentiment del directe. Hem treballat a partir del que cadascuna de nosaltres podíem aportar, des d'una visió més coral i íntima.

Ja fa més d'un any que gireu amb l'espectacle, quina resposta us heu trobat?

I.N: Molt bona, de fet no esperàvem aquesta rebuda. I realment esperem que amb el disc el projecte segueixi funcionant, tingui continuïtat i que les ganes de donar altaveus a les dones i al discurs feminista no sigui temporal i segueixi sent vigent. Cadascuna de nosaltres fa molts anys que treballem i coneixem les dificultats de ser dona al món i al món de la música però estem esperançades, també per la rebuda de l'espectacle, de poder seguir avançant.

Les Kol·lontai al BarnaSants. Foto: Juan Miguel Morales

Dèieu de l'espectacle que a part de ser feminista era femení. Diríeu el mateix del disc?

I.N: El disc és una traducció de l'espectacle en directe, vam portar a l'estudi tot el treball fet per l'espectacle. I sí, és feminista i femení, som quatre dones i ens agrada que això ens defineixi. Totes les autores musicades, com Maria Mercè Marçal, Montserrat Abelló, Montserrat Roig o Marina Garcés, són dones i catalanes, com nosaltres, encara que, evidentment, entre nosaltres puguem tenir diferents perspectives del feminisme.

També formeu part de diferents generacions.

I.N: Sí, i segurament això també influeix en com vivim el feminisme. Temes com la igualtat o la sexualitat, per exemple, els hem hagut de viure des d'experiències i contextos diferents. Però, per sobre de tot, tenim molt en comú, hi ha moltes coses que no han canviat i sobre les quals encara hi ha moltíssim a fer.

L'any passat dèieu que era l'any de les dones. On creieu que som ara?

I.N: Ens trobem amb més ressò, amb més persones, també més homes, que han anat integrant el discurs feminista, però encara amb un entorn dur, tant en la societat com en la nostra feina. Nosaltres cantem per la igualtat, perquè creiem que faria una societat millor i perquè pensem que posant-nos d'acord arribarem molt més lluny. Així que, com dèiem abans, que bé, però que segueixi així.

Les Kol·lontai. Foto: Juan Miguel Morales